

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (druga izba)

z dnia 23 października 2013 r. *

Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru —
Zarejestrowane wzory wspólnotowe przedstawiające filiżankę i spodek ze żłobieniami oraz głęboki
talerz ze żłobieniami — Podstawa unieważnienia — Nieuprawnione użycie dzieła chronionego przez
przepisy z zakresu prawa autorskiego jednego z państw członkowskich — Artykuł 25 ust. 1 lit. f)
rozporządzenia (WE) nr 6/2002

W sprawach połączonych T-566/11 i T-567/11

Viejo Valle, SA, z siedzibą w L'Olleria (Hiszpania), reprezentowana przez adwokata I. Temiña
Cenicerosa,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM),
reprezentowanemu przez V. Melgar, działającą w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana,

w której drugą stroną w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą OHIM, występującą przed Sądem
w charakterze interwenienta, jest

Établissements Coquet, z siedzibą w Saint-Léonard-de-Noblat (Francja), reprezentowane przez
adwokata C. Bouchenard,

mających za przedmiot skargi na decyzje Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 lipca 2011 r.
(sprawy R 1054/2010-3 i R 1055/2010-3) dotyczące postępowania w sprawie unieważnienia prawa do
wzoru między Établissements Coquet a Viejo Valle, SA,

SĄD (druga izba),

w składzie: N.J. Forwood, prezes, F. Dehousse (sprawozdawca) i J. Schwarcz, sędziowie,

sekretarz: E. Coulon,

po zapoznaniu się ze skargami złożonymi w sekretariacie Sądu w dniu 31 października 2011 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedziami na skargi złożonymi przez OHIM w sekretariacie Sądu w dniu
9 marca 2012 r.,

* Język postępowania: hiszpański.

po zapoznaniu się z odpowiedziami na skargi złożonymi przez interwenienta w sekretariacie Sądu w dniu 16 lutego 2012 r.,

po zapoznaniu się ze złożonym przez skarżącą wnioskiem o połączenie spraw T-566/11 i T-567/11,

po zapoznaniu się z uwagami OHIM i interwenienta w przedmiocie wniosku o połączenie spraw T-566/11 i T-567/11,

uwzględniając zmianę przydziału spraw drugiej izby i wyznaczenie nowego sędziego sprawozdawcy,

uwzględniając decyzje z dnia 26 lutego 2013 r. oddalające złożone przez skarżącą wnioski o zawieszenie postępowania,

uwzględniając, że w terminie miesiąca od dnia powiadomienia stron o zakończeniu pisemnego etapu postępowania nie wpłynął żaden wniosek o wyznaczenie rozprawy, i postanowiwszy, na podstawie sprawozdania sędziego sprawozdawcy i w zastosowaniu art. 135a regulaminu postępowania przed Sądem, orzec w przedmiocie skargi bez przeprowadzenia ustnego etapu postępowania,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

- 1 Skarżąca, Viejo Valle, SA, jest właścicielem wzorów wspólnotowych zarejestrowanych pod numerami 384912-0001 i 384912-0009, które zostały zgłoszone w Urzędzie Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) w dniu 9 sierpnia 2005 r. i opublikowane w *Biuletynie Wzorów Wspólnotowych* w dniu 18 października 2005 r. (zwanym dalej „zakwestionowanymi wzorami”).

2 Zakwestionowane wzory zostały zastosowane, zgodnie z treścią zgłoszenia wzoru, w elementach zastawy stołowej i wyglądają następująco:

— w przypadku wzoru wspólnotowego zarejestrowanego pod numerem 384912-0001:

— w przypadku wzoru wspólnotowego zarejestrowanego pod numerem 384912-0009:

3 W dniu 30 września 2008 r. interwenient, Établissements Coquet, złożył w OHIM wnioski

o unieważnienie praw do zakwestionowanych wzorów wspólnotowych. Wnioski te były oparte na art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. 2002, L 3, s. 1).

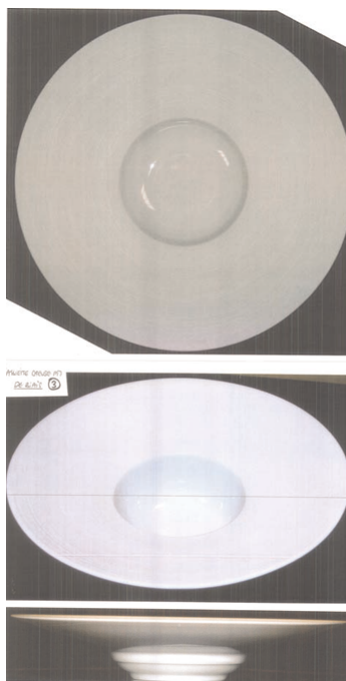
- 4 W uzasadnieniu swych wniosków o unieważnienie interwenient powołał się wobec zakwestionowanych wzorów na dwa elementy zastawy stołowej, a mianowicie, odpowiednio, na filiżankę wraz ze spodkiem (w odniesieniu do wzoru zarejestrowanego pod numerem 384912-0001) i na głęboki talerz (w odniesieniu do wzoru zarejestrowanego pod numerem 384912-0009), należące do jego kolekcji „Hémisphère”, modelu „Satin”, dla których domagał się on ochrony na podstawie prawa autorskiego zgodnie z prawem francuskim.

5 Interwenient załączył do swych wniosków o unieważnienie następujące fotografie:

— jeżeli chodzi o wniosek o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego zarejestrowanego pod numerem 384912-0001:

— jeżeli chodzi o wniosek o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego zarejestrowanego pod numerem 384912-0009:

6 Decyzjami z dnia 7 kwietnia 2010 r. Wydział Unieważnień unieważnił prawa do zakwestionowanych wzorów na podstawie art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 6/2002.

7 W dniu 10 czerwca 2010 r. skarżąca wniosła do OHIM odwołania od decyzji Wydziału Unieważnień.

- 8 Dwoma decyzjami z dnia 29 lipca 2011 r. (sprawy R 1054/2010-3 i R 1055/2010-3) (zwanymi dalej „zaskarżonymi decyzjami”) Trzecia Izba Odwoławcza OHIM oddaliła odwołania skarżącej.
- 9 Po pierwsze, Izba Odwoławcza uznała, że stanowisko skarżącej, zgodnie z którym interwenient nie określił wyraźnie chronionego dzieła i nie dochował zatem wymogów określonych w art. 28 ust. 1 lit. b) ppkt (iii) rozporządzenia Komisji (WE) nr 2245/2002 z dnia 21 października 2002 r. wykonującego rozporządzenie nr 6/2002 (Dz.U. L 341, s. 28), jest oczywiście bezzasadne.
- 10 Po drugie, Izba Odwoławcza stwierdziła, że twierdzenie skarżącej, zgodnie z którym interwenient nie przedstawił informacji, które wykazywałyby, iż jest on podmiotem prawa autorskiego, nie było uzasadnione.
- 11 Po trzecie, Izba Odwoławcza przeanalizowała stanowisko skarżącej, zgodnie z którym elementy zastawy stołowej, na które powołał się interwenient w uzasadnieniu swych wniosków o unieważnienie, nie są objęte ochroną na podstawie prawa autorskiego, ponieważ stanowią wytwór przemysłowy, który może być chroniony wyłącznie na podstawie przepisów dotyczących wzorów.
- 12 W pierwszej kolejności Izba Odwoławcza zauważyła, że dziełami, na które powołał się interwenient, są nie same elementy zastawy stołowej (filiżanka wraz ze spodkiem i głęboki talerz), ale dekoracyjne żłobienia występujące na powierzchni tych elementów. Interwenient przez cały czas wyraźnie wskazywał, że nie zarzuca skarżącej użycia form elementów zastawy, lecz wykorzystanie motywów dekoracyjnych widniejących na tych elementach, które to motywy są chronione jako dzieło twórcze.
- 13 W drugiej kolejności Izba Odwoławcza wskazała, że interwenient wykazał, iż podnoszony przez skarżącą przemysłowy charakter dzieła nie stanowi podstawy odmowy przyznania mu ochrony z tytułu prawa autorskiego.
- 14 W jej ocenie dzieło stanowią motywy dekoracyjne na elementach zastawy stołowej, przybierające postać cienkich, równoległych, koncentrycznych i nieprzerywanych żłobień o tej samej grubości na całej zewnętrznej powierzchni filiżanki i prawie na całości wewnętrznej strony spodka i głębokiego talerza, z wyjątkiem ich środkowej części. Ten sposób dekoracji pozwala odróżnić te części zastawy i nadaje im wystarczająco oryginalny charakter, aby uzasadnić przyznanie im ochrony prawnej zgodnie z prawem francuskim.
- 15 Izba Odwoławcza zauważyła, że skarżąca nie wyjaśniła motywów, dla których motyw dekoracyjny nie może stanowić przedmiotu prawa autorskiego. Skarżąca wskazała jedynie na brak charakteru „artystycznego”, jednak posiadanie takiego charakteru nie stanowi istotnego kryterium. Podniosła ona także brak oryginalności, nie przedstawiając niemniej żadnego dowodu w tym zakresie.
- 16 Izba Odwoławcza stwierdziła ostatecznie, że wierzchnie wykończenie elementów zastawy stołowej, na które powołał się interwenient, mieściło się w kategorii twórczości umysłowej pozwalającej na wyrażenie osobowości autora dzieła i z tego względu było chronione francuskimi przepisami z zakresu prawa autorskiego.
- 17 Po czwarte, Izba Odwoławcza rozpatrzyła argumenty skarżącej odnoszące się do korzystania z chronionych dzieł w ramach wspólnotowego systemu wzorów, zgodnie z którymi to argumentami, po pierwsze, porównanie przedmiotowych elementów zastawy stołowej rozpatrywanych jako całość ujawniało występowanie między nimi dużych różnic, a po drugie, należało wziąć także pod uwagę stopień swobody twórcy.
- 18 Izba Odwoławcza wskazała, że argumenty te dotyczyły innej niż podnoszona podstawy unieważnienia prawa do wzoru, przewidzianej w art. 6 rozporządzenia nr 6/2002. Do celów rozpatrzenia podstawy unieważnienia podnoszonej w niniejszej sprawie nie jest konieczne porównanie elementów zastawy stołowej rozpatrywanych jako całość, gdyż wystarczy jedynie ustalić, czy w zakwestionowanych

wzorach wykorzystano dzieło chronione prawem autorskim. Występujące między rozpatrywanymi elementami zastawy różnice nie mają znaczenia, natomiast istotne jest to, że w zakwestionowanych wzorach można wyraźnie dostrzec, po pierwsze, obecność chronionego dzieła, a mianowicie ów wzór ze złobieniami, i po drugie, to, że owe złobienia pokrywają identyczne części elementów zastawy. To właśnie w tych dwóch cechach łącznie przejawia się twórcza treść wcześniejszego dzieła, które zostało odtworzone – tudzież „użyte” – bez zgody twórcy w zakwestionowanych wzorach.

19 Izba Odwoławcza oddaliła zatem odwołanie skarżącej.

Żądania stron

20 Skarżąca wnosi do Sądu zasadniczo o:

- stwierdzenie dopuszczalności dokumentów załączonych do skarg;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

21 OHIM wnosi zasadniczo do Sądu o:

- stwierdzenie niedopuszczalności dokumentów zawartych w załącznikach B 7–B 14 do skargi w sprawie T-566/11 i w załącznikach B 7–B 15 do skargi w sprawie T-567/11;
- oddalenie skarg;
- obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

22 Interwenant wnosi zasadniczo do Sądu o:

- stwierdzenie niedopuszczalności dokumentów zawartych w załącznikach B 7–B 14 do skargi w sprawie T-566/11 i w załącznikach B 7–B 17 do skargi w sprawie T-567/11;
- oddalenie skarg;
- obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

23 Uwzględniając wniosek o połączenie niniejszych spraw złożony przez skarżącą, należy połączyć te sprawy do celów wydania wyroku na podstawie art. 50 regulaminu postępowania przed Sądem.

24 Skarżąca wysuwa rozmaite zarzuty i argumenty, które mogą zostać podsumowane w następujący sposób.

25 W ramach zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 28 ust. 1 lit. b) ppkt (iii) rozporządzenia nr 2245/2002, skarżąca podnosi zasadniczo, że interwenant nie przedstawił wymaganych informacji na temat chronionych dzieł.

26 Skarżąca rozszerza wywody dotyczące zarzutu pierwszego stwierdzeniem, że interwenantowi nie przysługują prawa autorskie z powodu wcześniejszego rozpowszechnienia i braku oryginalności tych dzieł.

27 W ramach zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 6/2002, skarżąca podnosi zasadniczo, że Izba Odwoławcza błędnie uznała, iż w zakwestionowanych wzorach w sposób nieuprawniony wykorzystano dzieła interwenienta.

28 Należy na wstępie rozpatrzyć dopuszczalność i, ewentualnie, znaczenie określonych dokumentów przedstawionych przez skarżącą w załączeniu do skarg i wniosków o zawieszenie postępowania.

W przedmiocie dopuszczalności i znaczenia określonych dokumentów przedstawionych w załączeniu do skarg i wniosków o zawieszenie postępowania

29 Skarżąca przedstawiła po raz pierwszy przed Sądem dokumenty dotyczące stron internetowych innych przedsiębiorstw produkujących zastawę stołową, muzeów i gazet (załączniki B 7–B 14 do skargi w sprawie T-566/11; załączniki B 7–B 17 do skargi w sprawie T-567/11), z których według niej wynika, że już przed interwenientem inne przedsiębiorstwa dekorowały elementy zastawy stołowej, wykorzystując cienkie koncentryczne żłobienia na zewnętrznej powierzchni tych artykułów, oraz że ten sposób dekorowania wcale nie jest oryginalny, tylko stanowi praktykę stosowaną na przestrzeni różnych epok.

30 Skarżąca wywodzi z tego, że interwenientowi nie przysługują w rzeczywistości żadne prawa autorskie do dzieł przywołanych na poparcie złożonych przez niego wniosków o unieważnienie.

31 Ponadto w swych wnioskach o zawieszenie postępowania z dnia 3 grudnia 2012 r. i 8 stycznia 2013 r. skarżąca przedstawiła dwa orzeczenia sądów francuskich z listopada i z grudnia 2012 r. W orzeczeniach tych dwa sądy francuskie, rozpatrujące wniesione przez interwenienta przeciwko osobom trzecim powzy o naruszenie praw do tych samych dzieł co dzieła, na które interwenient powołuje się w niniejszej sprawie, orzekły, że interwenientowi nie przysługiwały prawa autorskie do tych dzieł.

32 Skarżąca wywiodła z tego, że podstawa unieważnienia, na którą interwenient powoływał się wobec niej w postępowaniu przed OHIM, przestała istnieć oraz że z uwagi na to, iż wspomniane orzeczenia krajowe stały się prawomocne, należy uwzględnić niniejsze skargi i stwierdzić nieważność zaskarżonych decyzji.

33 OHIM i interwenient kwestionują dopuszczalność dokumentów przedstawionych przez skarżącą przed Sądem i nie zgadzają się ze stanowiskiem skarżącej.

34 Co się tyczy na wstępie dokumentów przedstawionych przez skarżącą w załącznikach B 7–B 14 do skargi w sprawie T-566/11 i w załącznikach B 7–B 17 do skargi w sprawie T-567/11, należy zauważyć, że stanowią one nowe dowody, którymi nie dysponowała Izba Odwoławcza.

35 Dokumenty te, przedstawione po raz pierwszy w postępowaniu przed Sądem, nie mogą zostać wzięte pod uwagę. Skarga do Sądu ma bowiem na celu dokonanie kontroli zgodności z prawem decyzji izb odwoławczych OHIM w rozumieniu art. 61 rozporządzenia nr 6/2002, a zatem zadaniem Sądu nie jest ponowne rozpoznanie stanu faktycznego w świetle dokumentów przedłożonych przed nim po raz pierwszy. Powyżej wspomniane dokumenty należy zatem odrzucić bez konieczności zbadania ich mocy dowodowej [wyroki Sądu: z dnia 18 marca 2010 r. w sprawie T-9/07 Grupo Promer Mon Graphic przeciwko OHIM - PepsiCo (Przedstawienie okrągłej podstawki do celów promocyjnych), Zb.Orz. s. II-981, pkt 24; z dnia 13 listopada 2012 r. w sprawach połączonych T-83/11 i T-84/11 Antrax It przeciwko OHIM – THC (Termosyfony dla grzejników), pkt 28; zob. także analogicznie wyrok Sądu z dnia 14 maja 2009 r. w sprawie T-165/06 Fiorucci przeciwko OHIM - Edwin (ELIO FIORUCCI), Zb.Orz. s. II-1375, pkt 21, 22 i przytoczone tam orzecznictwo].

- 36 Jeżeli chodzi następnie o orzeczenia sądów francuskich przedstawione w załączeniu do wniosków o zawieszenie postępowania, należy zauważyć, że również one stanowią nowe dowody, którymi OHIM nie dysponował. Okoliczność, że orzeczenia te są późniejsze w stosunku do zaskarżonych decyzji, w niczym nie zmienia poczynionego stwierdzenia.
- 37 Mimo to możliwość powołania się po raz pierwszy przed Sądem na orzeczenia sądów krajowych nie jest wyłączona przez orzecznictwo przypomniane w pkt 35 powyżej, jeżeli mamy do czynienia nie z podnoszonym wobec izby odwoławczej zarzutem nieuwzględnienia konkretnych okoliczności faktycznych wskazanych w wyroku krajowym, a jedynie z zarzutem naruszenia przez nią przepisu rozporządzenia nr 6/2002 i z przywołaniem na poparcie tego zarzutu orzecznictwa krajowego [zob. analogicznie wyroki Sądu: z dnia 12 marca 2008 r. w sprawie T-332/04 Sebirán przeciwko OHIM – El Coto De Rioja (Coto D’Arcis), niepublikowany w Zbiorze, pkt 56; z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie T-420/03 El Corte Inglés przeciwko OHIM – Abril Sanchez i Ricote Saugar (BOOMERANG^{TV}), Zb.Orz. s. II-837, pkt 37; z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie T-270/06 Lego Juris przeciwko OHIM – Mega Brands (Czerwony klocek Lego), Zb.Orz. s. II-3117, pkt 23–25].
- 38 Z powyższego wynika, że o ile załączone do wniosków o zawieszenie postępowania orzeczenia sądów francuskich są bezwzględnie niedopuszczalne, jeżeli chodzi o ustalone w nich okoliczności faktyczne, które nie zostały podane do wiadomości Izby Odwoławczej, o tyle nie są one niedopuszczalne w zakresie, w jakim skarżąca zarzuca Izbie Odwoławczej, że ta naruszyła przepis prawa Unii Europejskiej.
- 39 W niniejszej sprawie skarżąca przedstawiła wspomniane orzeczenia na poparcie jedyne argumentu, zgodnie z którym, „ponieważ sąd krajowy odrzucił istnienie jakiegokolwiek prawa własności intelektualnej w odniesieniu do towarów służących [interwientowi] jako podstawa złożonych przez wniosków o unieważnienie, [...] podstawa unieważnienia musi całkowicie odpaść, [...] gdyż w przeciwnym razie doszłoby do powstania nieodwracalnej szkody po stronie skarżącej, która z powodu nieistniejącego prawa wcześniejszego utraciłaby słusznie przysługujące jej prawo wyłączne”.
- 40 W kontekście tego argumentu należy jednak zauważyć, że – jak podnosi zasadniczo interwient – wspomniane orzeczenia francuskie są wiążące jedynie dla stron postępowań krajowych i w ramach prowadzonych między nimi sporów o naruszenie praw do wzorów. Orzeczenia te nie mają zatem – mimo że stały się prawomocne – żadnej mocy deklaratoryjnej skutkującej erga omnes w zakresie dotyczącym istnienia lub nieistnienia praw autorskich interwienta.
- 41 A zatem, w odróżnieniu od ostatecznych decyzji administracyjnych wydawanych w ramach systemów ochrony opartych na administracyjnym zgłoszeniu i zarejestrowaniu prawa własności intelektualnej, orzeczenia te nie mogą skłaniać sądu Unii do stwierdzenia bezprzedmiotowości skargi i umorzenia postępowania [zob., w odniesieniu do przypadków umorzenia postępowania w następstwie wygaśnięcia prawa do znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie, stwierdzonego w drodze ostatecznej decyzji właściwego urzędu patentowego i skutecznego erga omnes, postanowienia Sądu: z dnia 26 czerwca 2008 r. w sprawach połączonych od T-354/07 do T-356/07 Pfizer przeciwko OHIM – Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN), niepublikowane w Zbiorze; z dnia 27 lutego 2012 r. w sprawie T-183/11 MIP Metro przeciwko OHIM – Jacinto (My Little Bear), niepublikowane w Zbiorze].
- 42 W konsekwencji błędne jest pojedyncze twierdzenie wywiedzione przez skarżącą z owych orzeczeń i w rezultacie jedyny powód, dla którego załączyła je ona do swych wniosków, czyli fakt, że orzeczenia te w sposób automatyczny pozbawiają podstawy prawnej złożone przez interwienta wnioski o unieważnienie.
- 43 Wobec braku jakiegokolwiek innego argumentu wywodzonego przez skarżącą ze wspomnianych orzeczeń (zob. podobnie ww. w pkt 37 wyrok w sprawie Coto D’Arcis, pkt 57) i z uwagi na to, że zadaniem Sądu nie jest zastąpienie skarżącej w prowadzeniu przez nią jej sprawy (zob. podobnie postanowienie Sądu z dnia 29 listopada 1993 r. w sprawie T-56/92 Koelman przeciwko Komisji, Rec.

s. II-1267, pkt 23; wyrok Sądu z dnia 17 września 2007 r. w sprawie T-201/04 Microsoft przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-3601, pkt 94, 97), wspomniane orzeczenia sądów francuskich, których niedopuszczalność została już stwierdzona w odniesieniu do ustalonych w nich okoliczności faktycznych, także w pozostałym zakresie nie mogą zostać wzięte pod uwagę przy badaniu zgodności z prawem zaskarżonych decyzji i powinny z tego względu zostać uznane za pozbawione znaczenia.

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 28 ust. 1 lit. b) ppkt (iii) rozporządzenia nr 2245/2002 w zakresie, w jakim interwenient nie przedstawił wymaganych informacji na temat chronionych dzieł

- 44 Skarżąca podnosi, że interwenient nie przedstawił wymaganych informacji na temat chronionych dzieł. W szczególności interwenient nie wykazał daty stworzenia tych dzieł i nie wskazał też, kto był ich faktycznym twórcą.
- 45 Zgodnie z prawem francuskim prawa autorskie rodzą się z samego faktu stworzenia dzieła i istnieją od momentu tego stworzenia. Poznanie danych dotyczących osoby twórcy i momentu stworzenia przez niego danego dzieła ma zatem kluczowe znaczenie dla ustalenia, czy jest ono oryginalne i czy może z tego względu zostać objęte ochroną, czy też – przeciwnie – zostało już ono stworzone wcześniej przez innego autora. Jednocześnie konieczne było także przedstawienie dowodu przeniesienia praw autorskich z osoby fizycznej będącej twórcą na interwenienta.
- 46 OHIM i interwenient nie zgadzają się ze stanowiskiem skarżącej. Ich zdaniem interwenient przedstawił konieczne informacje w wystarczającym zakresie.
- 47 Z łącznej lektury art. 25 ust. 1 lit. f) i art. 25 ust. 3 rozporządzenia nr 6/2002 oraz art. 28 ust. 1 lit. b) ppkt (iii) rozporządzenia nr 2245/2002 wynika, po pierwsze, że wzór wspólnotowy może zostać unieważniony tylko wtedy, gdy stanowi niedozwolone użycie dzieła chronionego przez prawo autorskie jednego z państw członkowskich, po drugie, że o takie unieważnienie może wystąpić wyłącznie podmiot praw autorskich, i po trzecie, że właściwy wniosek powinien zawierać przedstawienie chronionego dzieła, na którym jest on oparty, oraz dane identyfikujące to dzieło, a także dowody, że wnioskodawca jest podmiotem powoływanych praw autorskich.
- 48 Co się tyczy przede wszystkim okoliczności, czy złożone w OHIM przez interwenienta wnioski o unieważnienie zawierały przedstawienie chronionych dzieł, na których zostały oparte, oraz dane identyfikujące te dzieła, Izba Odwoławcza słusznie stwierdziła, że interwenient w pełni zaspokoił wymogi ustanowione w tym względzie przez art. 28 ust. 1 lit. b) ppkt (iii) rozporządzenia nr 2245/2002.
- 49 W swych wnioskach o unieważnienie z dnia 30 września 2008 r. interwenient precyzyjnie określił bowiem przywołane na ich poparcie dzieła, załączając do tych wniosków zarówno fotografie owych dzieł, jak i ich opisy tekstowe. Owe opisy odnosiły się z jednej strony do filiżanki koloru białego delikatnie żłobionej na powierzchni zewnętrznej i gładkiej w środku i do spodka od tej filiżanki, również w kolorze białym, ze żłobioną szeroką krawędzią, lekko wznoszącą się na zewnętrznych krańcach, i z niewielką gładką częścią płaską, z drugiej zaś strony do głębokiego talerza o bardzo szerokiej, poziomej i delikatnie żłobionej krawędzi z wąskim połączonym z nią wzmocnionym zagłębieniem w środkowej części talerza w kształcie miski, które stanowi także podstawę talerza.
- 50 Nie można też zgodzić się z krytycznym stanowiskiem skarżącej, że interwenient powinien był przedstawić daty stworzenia dzieł, tożsamość osoby fizycznej będącej ich twórcą oraz dowód przeniesienia z niej praw autorskich na interwenienta, a to z następujących przyczyn.

- 51 Artykuł 25 ust. 3 rozporządzenia nr 6/2002 i art. 28 ust. 1 lit. b) ppkt (iii) rozporządzenia nr 2245/2002 wymagają, by występujący o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego na podstawie prawa autorskiego chronionego ustawodawstwem jednego z państw członkowskich był podmiotem tego prawa i by udowodnił przed OHIM tę okoliczność.
- 52 Okoliczność, czy wnoszący o unieważnienie jest podmiotem prawa autorskiego w rozumieniu tych przepisów, oraz kwestia wykazania tego prawa przed OHIM nie mogą być rozpatrywane w oderwaniu od prawa danego państwa członkowskiego, w tym wypadku prawa francuskiego, przywołanego na poparcie wniosku o unieważnienie. Właściwe prawo państwa członkowskiego znajduje bowiem zastosowanie zwłaszcza do celów określenia sposobów nabycia i dowodu istnienia danego prawa autorskiego do dzieła, na które powołano się w uzasadnieniu wniosku o unieważnienie [zob. podobnie i analogicznie wyrok Sądu z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie T-304/09 Tilda Riceland Private przeciwko OHIM – Siam Grains (BASmALI), pkt 22].
- 53 Tymczasem z akt sprawy wynika, że podmiotem praw autorskich chronionych w prawie francuskim jest – wobec braku przeciwnych dowodów – podmiot, pod którego nazwą dzieło jest rozpowszechniane.
- 54 Jak wskazują bowiem OHIM i interwenient, o ile prawo francuskie stanowi, że „[a]utor dzieła twórczego korzysta w odniesieniu do tego dzieła, przez sam fakt jego stworzenia, z wyłącznego prawa własności niematerialnej, skutecznego wobec wszystkich” [art. L. 111-1 code de la propriété intellectuelle français (francuskiego kodeksu własności intelektualnej, zwanego dalej „CPI”)] oraz że „dzieło uważa się za stworzone, niezależnie od jego publicznego udostępnienia, przez sam fakt realizacji, choćby nieukończony, koncepcji autora” (art. L. 111-2 CPI), o tyle stanowi ono również, że „z zastrzeżeniem dowodu przeciwnego, autorem jest każdy, pod czyją nazwą lub nazwiskiem dzieło jest rozpowszechniane” (art. L. 113-1 CPI) oraz że „z zastrzeżeniem dowodu przeciwnego, dzieło zbiorowe stanowi własność osoby fizycznej lub prawnej, pod której nazwiskiem lub nazwą dzieło to jest rozpowszechniane, i to tej osobie przysługują prawa autorskie” (art. L. 113-5 CPI).
- 55 Interwenient precyzuje, że zgodnie z orzecznictwem francuskim wobec braku dochodzenia roszczeń przez osobę fizyczną, która jest autorem dzieła, prawa autorskie przysługują osobie prawnej, która wykorzystuje handlowo to dzieło pod własną nazwą.
- 56 O ile zatem prawdą jest, że Izba Odwoławcza błędnie wskazała w zaskarżonych decyzjach, iż prawa autorskie rodzą się z chwilą stworzenia dzieła „lub z chwilą jego rozpowszechnienia” – ponieważ z postanowień CPI wynika, że prawa te powstają już z samego faktu stworzenia – o tyle okoliczność ta pozostaje bez znaczenia. W niniejszej sprawie istotna jest jedynie kwestia określenia podmiotu praw autorskich, którym w braku dochodzenia roszczeń przez osobę fizyczną będącą autorem dzieła jest osoba fizyczna lub prawna, pod której nazwiskiem lub nazwą dzieło to jest rozpowszechniane.
- 57 A zatem na próżno skarżąca zarzuca OHIM, że ten nie zażądał informacji dotyczących stworzenia dzieł, takich jak data ich powstania i tożsamość ich twórcy, i przeniesienia praw autorskich na interwenienta. Skarżąca nie może też zarzucać Izbie Odwoławczej, że ta nie uwzględniła jej odwołania z powodu nieprzedstawienia tych informacji.
- 58 Notabene należy dodać, że sama skarżąca nie kwestionuje, iż datę rozpowszechnienia przez interwenienta dzieł, na które powołał się on w uzasadnieniu wniosków o unieważnienie, można ustalić na podstawie dokumentów przedstawionych przez tę stronę w postępowaniu przed OHIM.
- 59 Niniejszy zarzut winien zatem zostać oddalony w zakresie, w jakim opiera się on na rzekomej niewystarczalności dostarczonych przez interwenienta w postępowaniu przed OHIM informacji na temat chronionych dzieł, a w szczególności na braku dowodu wykazującego datę stworzenia dzieł, tożsamości osoby fizycznej będącej ich twórcą oraz przeniesienia praw z tej osoby na interwenienta.

- 60 Co się tyczy twierdzeń stanowiących rozszerzenie zarzutu pierwszego, zgodnie z którymi interwenientowi nie przysługiwały żadne prawa autorskie, ponieważ inne przedsiębiorstwa z rozpatrywanego sektora już przed interwenientem dekorowały elementy zastawy stołowej, wykorzystując cienkie koncentryczne żłobienia na zewnętrznej powierzchni tych artykułów, a ponadto ten sposób dekorowania wcale nie jest oryginalny, gdyż stanowi praktykę stosowaną na przestrzeni różnych epok, należy zauważyć, że twierdzenia te są jeśli nie nowe, to przynajmniej całkowicie oparte na dowodach przedstawionych na etapie skargi do Sądu, i muszą zatem zostać odrzucone jako niedopuszczalne.
- 61 W postępowaniu przed OHIM skarżąca nie utrzymywała bowiem, że poza interwenientem także inne przedsiębiorstwa produkujące zastawę stołową rozpowszechniły, i to przed nim, dzieła, na które powołano się w uzasadnieniu wniosków o unieważnienie. Skarżąca sama zresztą przyznaje w swych skargach, że dopiero na etapie postępowania przed Sądem powołała się na właściwe w tym względzie dowody.
- 62 Jeżeli chodzi o brak oryginalności motywów dekoracyjnych w postaci żłobienia elementu zastawy stołowej, skarżąca nie kwestionuje oceny Izby Odwoławczej, zgodnie z którą chociaż ten brak oryginalności był podnoszony na etapie postępowania przed Wydziałem Unieważnień, to nie został wówczas przedstawiony żaden dowód na poparcie tego twierdzenia.
- 63 Tymczasem z orzecznictwa wynika, że zważywszy na brzmienie art. 61 rozporządzenia nr 6/2002, przeprowadzana przez Sąd kontrola zgodności z prawem decyzji izby odwoławczej dotyczy kwestii prawnych, które zostały podniesione przed izbą odwoławczą. W związku z powyższym zadaniem Sądu nie jest rozpoznanie nowych zarzutów wysuniętych w postępowaniu przed nim lub ponowne badanie stanu faktycznego w świetle dowodów przedstawionych po raz pierwszy w postępowaniu przed nim. Badanie takich nowych zarzutów i dopuszczenie tych dowodów byłoby bowiem niezgodne z art. 135 § 4 regulaminu postępowania przed Sądem, który stanowi, że pisma stron nie mogą zmieniać przedmiotu sporu przed izbą odwoławczą (zob. analogicznie ww. w pkt 35 wyrok w sprawie ELIO FIORUCCI, pkt 21, 22 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 64 Z rozważań zawartych w pkt 60–63 powyżej wynika, że uwagi skarżącej dotyczące wcześniejszego rozpowszechnienia dzieła przez inne przedsiębiorstwa produkujące zastawę stołową oraz braku oryginalności omawianego sposobu dekorowania z uwagi na wcześniejsze wykorzystywanie takiego motywu na przestrzeni epok nie mogą zostać uwzględnione jeśli nie jako niedopuszczalne z uwagi na to, że stanowią nowe okoliczności, to przynajmniej jako bezzasadne, ponieważ opierają się w całości na dowodach uznanych za niedopuszczalne.
- 65 Niniejszy zarzut i twierdzenia stanowiące jego rozszerzenie należy zatem oddalić.

W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 6/2002 ze względu na to, że Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła, iż w zakwestionowanych wzorach w sposób nieuprawniony wykorzystano dzieło interwenienta

- 66 Skarżąca nie zgadza się z dokonaniem przez Izbę Odwoławczą stwierdzeniem, że dziełem, na które powołał się interwenient, nie jest filiżanka, spodek i głęboki talerz, ale są nim żłobienia dekoracyjne widniejące na ściankach tych elementów zastawy stołowej. Skarżąca utrzymuje, że ocena kwestii zawarcia dzieła interwenienta w zakwestionowanych wzorach skarżącej, a co za tym idzie, naruszenia praw autorskich, na które powoływał się interwenient, powinna była uwzględnić także inne cechy poza wspomnianymi żłobieniami.

- 67 Ocena poszczególnych cech elementów zastawy stołowej skarżącej i interwenienta umożliwia zdaniem skarżącej dostrzeżenie licznych różnic, które nadawały tym elementom odmienne właściwości, wywołujące zupełnie różne całościowe wrażenie. Owe różnice nie pozwalały na stwierdzenie, że w zakwestionowanych wzorach wykorzystano omawiane tu chronione dzieło.
- 68 Z przedstawionych rzutów wyraźnie wynikało bowiem, że filiżanki wraz ze spodkami i głębokie talerze stron postępowania nie mają żadnego wspólnego elementu poza ich żłobieniami.
- 69 Filiżanka interwenienta ma zaokrąglone kształty, z charakterystycznym uchem, które w niczym nie przypominają stożkowatego kształtu filiżanki skarżącej. Spodek skarżącej ma gładki środek, stosunkowo większy niż spodek interwenienta, i bardziej płaski brzeg, ponieważ jest odchylony jedynie na samym skraju. Patrząc od strony zewnętrznej, wgłębienie talerza skarżącej jest całkowicie gładkie, z wyjątkiem nacięcia kilka milimetrów powyżej dna. Jest on bardziej zaokrąglony niż głęboki talerz interwenienta i pozbawiony występów czy stopni. Krawędzie talerzy wykazują różnice pod względem ich nachylenia i otwarcia, zważywszy, że talerz skarżącej jest bardziej zaokrąglony niż talerz interwenienta, który jest pochylony raczej prostoliniowo. Ponadto w zakwestionowanych wzorach żłobienia są grubsze i głębsze.
- 70 Zdaniem skarżącej, z uwagi na to, że w dziedzinie elementów zastawy stołowej swoboda twórcy jest ograniczona, nie można uznać, iż w zaskarżonych wzorach wykorzystano dzieła, na które powołuje się interwenient.
- 71 Skarżąca dodaje, że nawet jeśli uznać, iż dzieło, na którego ochronę powołuje się interwenient, tkwi w dekoracyjnych żłobieniach występujących na ściankach produkowanych przez niego elementów zastawy stołowej, to należałoby zadać sobie pytanie, na czym polega oryginalność tego dzieła.
- 72 OHIM i interwenient nie zgadzają się ze stanowiskiem skarżącej.
- 73 Należy przypomnieć, że podstawa unieważnienia, na którą powołał się interwenient w niniejszej sprawie, opiera się nie na braku indywidualnego charakteru zakwestionowanych wzorów w rozumieniu art. 6 rozporządzenia nr 6/2002, lecz na nieuprawnionym użyciu w tych wzorach dzieła chronionego na podstawie prawa autorskiego jednego z państw członkowskich.
- 74 Wynika z tego, że jedyną kwestią rozpatrywaną przez OHIM było to, czy interwenient był podmiotem praw autorskich zgodnie z prawem francuskim i czy przedmiot tych praw został użyty w sposób nieuprawniony w zakwestionowanych wzorach.
- 75 W pkt 48–59 powyżej stwierdzono już, że interwenient dochował wymogów art. 28 ust. 1 lit. b) ppkt (iii) rozporządzenia nr 2245/2002, odnoszących się do dołączenia do wniosku o unieważnienie przedstawienia dzieła chronionego prawem autorskim, na którym oparty jest ten wniosek, oraz danych identyfikujących to dzieło.
- 76 Co się tyczy uwag, zgodnie z którymi interwenientowi nie przysługiwały żadne prawa autorskie, ponieważ inne przedsiębiorstwa z rozpatrywanego sektora już przed interwenientem dekorowały elementy zastawy stołowej, wykorzystując cienkie koncentryczne żłobienia na zewnętrznej powierzchni tych artykułów, a ponadto ten sposób dekorowania wcale nie jest oryginalny, gdyż stanowi praktykę stosowaną na przestrzeni różnych epok, w pkt 60–64 powyżej zostało już stwierdzone, że są one jeśli nie niedopuszczalne z uwagi na to, że stanowią nowe okoliczności, to bezzasadne, ponieważ opierają się w całości na dowodach uznanych za niedopuszczalne.
- 77 Co się tyczy przywołanego w ramach niniejszego zarzutu argumentu, zgodnie z którym Izba Odwoławcza powinna była nie poprzestawać na rozpatrzeniu sposobu dekoracji elementów zastawy stołowej, ale wziąć też pod uwagę ich kształty, nie można go uwzględnić z następujących względów.

- 78 Prawdą jest, że dzieło, na które interwenient powołuje się przed OHIM, występując o unieważnienie praw do zakwestionowanych wzorów, nie ogranicza się wyłącznie do sposobu dekoracji poszczególnych elementów zastawy stołowej, ale rozciąga się na inne aspekty tych elementów, w szczególności na ich kształty. Niemniej jednak to sposób dekoracji jako taki został wyraźnie wskazany przez interwenienta przed OHIM jako materialny wyraz wysiłku twórczego chronionego prawem autorskim. Interwenient podnosił zatem, że szczególny charakter zastawy z jego kolekcji „Hémisphère” tkwi właśnie w żłobionych powierzchniach i naprzemiennym wykorzystaniu ich wraz z gładkimi powierzchniami, ponieważ takie wykończenie stanowi jego zdaniem przejaw oryginalności i odzwierciedla kreatywność twórcy.
- 79 Tymczasem, jak wynika z orzecznictwa francuskiego zawartego w aktach sprawy i cytowanego przez Izbę Odwoławczą, w prawie francuskim element zastawy stołowej może – dzięki zarówno swej formie, jak i dekoracji – stanowić dzieło chronione prawem autorskim, jeżeli co najmniej jeden z tych aspektów jest wynikiem działalności twórczej i posiada oryginalny charakter wyrażający osobowość autora.
- 80 W rezultacie nic nie stało na przeszkodzie temu, by Izba Odwoławcza uznała sposób dekoracji elementów zastawy stołowej interwenienta za dzieło, którego nieuprawnione użycie było rozpatrywane w niniejszej sprawie. Czyniąc tak, Izba Odwoławcza ograniczyła wprawdzie swą ocenę do jednego aspektu elementów zastawy stołowej stron, jednak z dwóch stron postępowania jedynie interwenient mógł się skarżyć – czego nie uczynił – na to podejście Izby Odwoławczej, które pozostawiało poza zakresem badania niektóre z jego roszczeń z tytułu prawa autorskiego.
- 81 Z powyższych uwag wynika, że ograniczenie przez Izbę Odwoławczą analizy do sposobu dekoracji elementów zastawy stołowej interwenienta nie może w niniejszym przypadku prowadzić do braku zgodności z prawem zaskarżonych decyzji.
- 82 Stąd też wszystkie argumenty, poprzez które skarżąca podkreśla różnice w kształcie między zakwestionowanymi wzorami a elementami zastawy stołowej interwenienta, są pozbawione znaczenia.
- 83 Jediną kwestią istotną dla oceny zgodności z prawem zaskarżonych decyzji jest, po pierwsze, okoliczność, czy – jak stwierdziła Izba Odwoławcza – żłobiony motyw dekoracyjny użyty w elementach zastawy stołowej interwenienta stanowi dzieło twórcze, i po drugie, to, czy owo dzieło zostało odtworzone w zakwestionowanych wzorach, co stanowiłoby nieuprawnione użycie przedmiotu praw autorskich interwenienta.
- 84 W przedmiocie pierwszego z tych aspektów Izba Odwoławcza dokonała następującej oceny.
- 85 Stwierdziła ona, że dzieło stanowią dekoracyjne motywy na elementach zastawy stołowej, przybierające postać cienkich, równoległych, koncentrycznych i nieprzerywanych żłobień o tej samej grubości na całej zewnętrznej powierzchni filiżanki i prawie na całości wewnętrznej strony spodka i głębokiego talerza, z wyjątkiem ich środkowej części.
- 86 W ocenie Izby Odwoławczej taka szczególnego rodzaju dekoracja elementów zastawy stołowej pozwalała na ich odróżnienie i nadawała im wystarczająco oryginalny charakter, aby uzasadniało to ich ochronę prawną zgodnie z prawem francuskim. W konsekwencji omawiane cienkie żłobienia mieściły się w kryteriach ustanowionych przez prawo francuskie.
- 87 Izba Odwoławcza wskazała, że w żadnym momencie w toku postępowania przed nią skarżąca nie przedstawiła wyraźnie powodów, dla których sposób dekoracji elementów zastawy stołowej nie miałby uzasadniać ochrony z tytułu prawa autorskiego. Izba Odwoławcza zaznaczyła, że brak charakteru artystycznego, na który powołała się skarżąca, nie stanowi tu istotnego kryterium. Izba Odwoławcza zauważyła, że skarżąca wspominała także o braku oryginalności elementu zastawy stołowej pokrytego

żłobieniami, jednak nie przedstawiła żadnego dowodu na poparcie tego argumentu, oraz że skarżąca ponownie, choć błędnie, zakwestionowała, iż dzieło interwenienta zasługiwało na ochronę w prawie francuskim ze względu na to, że zastawa stołowa stanowi wytwór przemysłowy.

- 88 Izba Odwoławcza stwierdziła ostatecznie, że wierzchnie wykończenie elementów zastawy stołowej, na które powołał się interwenient, mieściło się, „mimo (lub z powodu) prostoty kształtów”, w kategorii twórczości umysłowej pozwalającej na wyrażenie osobowości jego autora i z tego względu było chronione francuskimi przepisami z zakresu prawa autorskiego.
- 89 Należy stwierdzić, że skarżącej nie udało się podważyć tej oceny.
- 90 Skarżąca nie kwestionuje bowiem przed Sądem twierdzeń Izby Odwoławczej – zresztą prawidłowych – dotyczących braku znaczenia artystycznej oceny dzieła i zastosowania prawa autorskiego do wytworów przemysłowych. Co się tyczy podnoszonego przez skarżącą braku oryginalności, już wcześniej zostało stwierdzone, że wszystkie przedłożone Sądowi przez skarżącą dowody w tym zakresie są niedopuszczalne.
- 91 W konsekwencji należy stwierdzić, że skarżąca nie dowiodła, iż Izba Odwoławcza błędnie uznała, że sposób dekoracji elementów zastawy stołowej interwenienta stanowił dzieło chronione prawem autorskim.
- 92 W przedmiocie drugiego aspektu, obejmującego wykorzystanie dzieła interwenienta w zakwestionowanych wzorach, Izba Odwoławcza przedstawiła następujące wywody.
- 93 Izba Odwoławcza stwierdziła, po pierwsze, występowanie chronionego dzieła w zakwestionowanych wzorach, w tym wypadku ten sam wzór żłobień, i po drugie, fakt, że owe żłobienia pokrywały dokładnie te same części elementów zastawy stołowej. Izba Odwoławcza zauważyła, że to właśnie w tych dwóch cechach łączyła się twórcza treść wcześniejszego dzieła, „które zostało odtworzone – lub »użyte« – w sposób nieuprawniony” w zakwestionowanych wzorach.
- 94 Skarżąca, przyznawszy, że omawiane elementy zastawy stołowej łączyło wykorzystanie żłobień, ograniczyła się przed Sądem do podniesienia, że w zakwestionowanych wzorach żłobienia były „grubsze i głębsze”. Powołała się ona w tym kontekście na opinię rzecznika generalnego P. Mengozziego do wyroku Trybunału z dnia 20 października 2011 r. w sprawie C-281/10 P PepsiCo przeciwko Grupo Promer Mon Graphic, Zb.Orz. s. I-10153, oraz na ograniczony stopień swobody twórcy.
- 95 Powyższe argumenty skarżącej nie wystarczają jednak, aby wykazać, że Izba Odwoławcza popełniła błąd.
- 96 Po pierwsze, należy zauważyć, że skarżąca błędnie przywołuje opinię rzecznika generalnego P. Mengozziego do ww. w pkt 94 powyżej wyroku w sprawie PepsiCo przeciwko Grupo Promer Mon Graphic i rzekome ograniczenie stopnia swobody twórcy.
- 97 Powołana w niniejszej sprawie podstawa unieważnienia opiera się bowiem na art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 6/2002, a nie – jak w sprawie PepsiCo przeciwko Grupo Promer Mon Graphic, w której wydano ww. w pkt 94 wyrok – na art. 25 ust. 1 lit. d) tego rozporządzenia.
- 98 Wynik niniejszego sporu nie może zatem w żaden sposób zależeć od przeprowadzenia całościowego porównania dwóch wzorów, w przypadku których ograniczenie swobody twórcy wynikające z wymogów technicznych lub prawnych, niedowiedzionych zresztą w niniejszej sprawie, może sprawić, że poinformowany użytkownik będzie bardziej wyczulony na detale, i ułatwić przyznanie zakwestionowanemu wzorowi indywidualnego charakteru (zob. w tym względzie ww. w pkt 35 wyrok w sprawie Termosyfony dla grzejników, pkt 43–45 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 99 Wynik niniejszego sporu jest zależny wyłącznie od ustalenia, czy zakwestionowany wzór stanowi „niedozwolone użycie” dzieła chronionego prawem autorskim danego państwa członkowskiego.
- 100 A zatem Izba Odwoławcza słusznie stwierdziła, że aby rozpatrzyć powoływaną podstawę unieważnienia, nie jest konieczne porównanie kolidujących ze sobą wzorów rozpatrywanych jako całość, lecz wystarczy jedynie ustalić, czy w późniejszych wzorach wykorzystano dzieło chronione prawem autorskim, czyli ustalić, czy można stwierdzić obecność tego dzieła w owych wzorach, co wiąże się z tym, że w takim kontekście przywołane przez skarżącą różnice, jak na przykład kształt filiżanki lub wzór jej ucha, czy też kształt wgłębienia w głębokim talerzu, są pozbawione znaczenia.
- 101 Po drugie, jak słusznie wskazała Izba Odwoławcza, nie można zaprzeczyć, że sposób dekoracji zakwestionowanych wzorów jest bardzo podobny do tego zastosowanego przez interwenienta w przypadku elementów jego zastawy stołowej, zarówno ze względu na fakt, że żłobieniami zostały pokryte te same powierzchnie, jak i ze względu na koncentryczny, regularny i delikatny charakter tych żłobień. Pogrubienie i pogłębienie żłobień, na które wskazuje skarżąca, nie są wystarczające, by znieść to podobieństwo.
- 102 Z ogółu powyższych rozważań wynika, że skarżąca nie dowiodła przed Sądem, iż Izba Odwoławcza dopuściła się błędu, stwierdzając na podstawie pozostających w jej dyspozycji dowodów, że sposób dekorowania elementów zastawy stołowej, na który interwenient powołał się w uzasadnieniu swych wniosków o unieważnienie, był chroniony francuskimi przepisami z zakresu prawa autorskiego i że został on w sposób nieuprawniony użyty w zakwestionowanych wzorach.
- 103 Z powyższego wynika, że niniejszy zarzut należy oddalić.
- 104 Ponieważ żaden z zarzutów podniesionych przez skarżącą nie został uwzględniony, niniejsze skargi należy oddalić.

W przedmiocie kosztów

- 105 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.
- 106 Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy – zgodnie z żądaniem OHIM i interwenienta – obciążyć ją poniesionymi przez nich kosztami.

Z powyższych względów

SĄD (druga izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Sprawy T-566/11 i T-567/11 zostają połączone do celów wydania wyroku.**
- 2) **Skargi zostają oddalone.**
- 3) **Viejo Valle, SA pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) i przez Établissements Coquet.**

Forwood

Dehousse

Szwarcz

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 23 października 2013 r.

Podpisy

Spis treści

Okoliczności powstania sporu	2
Żądania stron	7
Co do prawa	7
W przedmiocie dopuszczalności i znaczenia określonych dokumentów przedstawionych w załączeniu do skarg i wniosków o zawieszenie postępowania	8
W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 28 ust. 1 lit. b) ppkt (iii) rozporządzenia nr 2245/2002 w zakresie, w jakim interwenient nie przedstawił wymaganych informacji na temat chronionych dzieł	10
W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 6/2002 ze względu na to, że Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła, iż w zakwestionowanych wzorach w sposób nieuprawniony wykorzystano dzieło interwenienta	12
W przedmiocie kosztów	16